

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ
Львів, Ринок ч. 10, П. нов.
Конто почт. шадн. 504-060.
143-322.
Адреса для телеграм:
„Діло“ Львів.
Головний Редактор прий-
має від 11—12 год. перед-
полуднем.
Рубрикисля не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЇЮ:
Місцево 5-90 год.
Через пошту 15-00 „
Паріжське 30-00 „
Різно 60-00 „
ЗА ГРАНИЦЮ:
В Америці 1 долар, Фран-
ції, Голландії, Бельгії 20 фр.
фр., Чехословаччині 30 ч. к.
— в усіх прочих краях по
750 гол.

Телеф. Редакції: 219-41.
Друківні: 223-26.
В СПРАВІ ОГЛОШЕНЬ
ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІ-
СТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА
20 сот.

КРАТЦІ РАЙС

Львів
Різницька 18Продажа сувенірних товарів
краєвих і англійських
8/110 4-5

Присуд у варшавському процесі. Три смертні присуди.

У понеділок 13. січня ц. р. предсідник Польського трибуналу оголосив в год. 12.10 вполудне у виступі виступивши такі присуди:

1) Степана Бандеру, 2) Миколу Лебедя і 3) Ярослава Карпинця трибунал засудив на кару смерті.

Яку замінив на основі амністійного закону на до смертну в'язницю.

4) Миколу Климишина і 5) Богдана Підгайного трибунал засудив на до смертну в'язницю.

і позбавив усіх згаданих п'ятих підсудних на завсіди публичних та громадянських прав.

6) Підс. Даріо Гнатківську трибунал засудив на 15 років в'язниці.

7) Івана Малюцу, 8) Евгена Качмарського і 9) Романа Мигалю трибунал засудив по 12 років в'язниці.

10) Катрусю Зарицьку трибунал засудив на 8 років в'язниці.

11) Якова Чорнія і 12) Ярослава Рака трибунал засудив по 7 років в'язниці.

Крім того трибунал позбавив Д. Гнатківську, І. Малюцу, Е. Качмарського, Р. Мигалю, Я. Чорнія, Яр. Рака і К. Зарицьку публичних та громадянських прав на 10 років. Одночасно трибунал зачислив цим сімом підсудним слідчий арешт до 13. січня 1936 р. На всіх 12 підсудних трибунал наложив заплату по 600 зол. судової оплати до державного скарбу.

Тому що С. Бандера і М. Лебедь підносили оклики в українській мові, предсідник наказав усунути їх зі салі.

Оборонці зголосили від цього присуду апеляцію.

Централа большевицької акції на Європу у Празі.

Нездорові відносини в Чехословаччині.

БРАТИСЛАВА, 13. 1. ПАТ. „Дзювак“ обговорюючи політичну ситуацію в Чехословаччині стверджує, що чехословачське політичне життя набуває щораз більше розкладових елементів, що прямо загрожують існуванню держави. Крім гострих ударів і конфліктів серед урядових партій, що аросли головно після вибору нового президента, можна ствердити також позначений зріст комуністичної акції у Чехословаччині, що набирає дуже небезпечних розмірів. В останньому часі виявилось, що осередком комуністичної пропаганди не є ні Париж, ні Берлін, тільки Прага, звідки комуністичні агенти, що працюють у порозумінні з совітським по-

сольством, поширюють гниль большевизму на всю Європу. Це вислід заважкого зближення між Чехословаччиною і Совітами. Фатальні наслідки цієї політики уряду видно щораз ясніше. Найвищий уже час, щоб унеможливити большевикам на терені Чехословаччини акцію, що запрожує не тільки чехословачській державі, але й сусіднім державам. Це тим конченіше, що Чехословаччина має доволі інших трудностей, які уряд мусить перемогти з усією енергією і посвятимо. Іде тут головно про проблему безробіття, що у грудні мин. року в застращиваючій спосіб зростає.

Совіти не бояться Японії.

Байхер про можливість совітсько-японської війни.

АТЕ подає: Згідно з інформаціями агенції „Кокутсу“ в Москві, командант армії Дай Схон Байхер виступив у військовій академії у Москві відчит на тему можливості конфлікту з Японією. Байхер доводить, що ябни вибухнула

війна, СССР має шанси перейняти стратегічну ініціативу у свої руки. Байхер висловив погляд, що війну можуть дуже скоро вирішити, коли Совіти використають свою безумську перевагу, що набирає спеціального значіння

Французькі студенти погрожують загальним страйком.

Демонстрації проти проф. Жезе.

ПАРИЖ, 13. 1. ПАТ. Тому, що замкнули приватний факультет, з уваги на інциденти, що були підчас викладів професора Жезе, правного дорадника абісінського уряду, серед студентів панує велике схвилювання. Головно праві студентські організації протестують проти

закриття факультету та заповідають, що ябни до студентів, що брали участь у маніфестаціях, застосували санкції, подорожжя може дуже погіршитись. „Ан ді Пепль“ твердить, що треба було навіть рахуватися з можливістю страйку студентів усіх французьких університетів.

Жахлива буря над Зл. Державами.

Згинуло 35 моряків.

НЬЮ ЙОРК, 13. 1. ПАТ. Над західним побережжям Зл. Держав шаліє нагальна буря. Як повідомляють з Портленда у стейті Орегон, багато кораблів є в дуже поважній небезпечі. Американський пароплав „Джона“ осів на скелях і повністю розбився. Йому на поміч поплили два

надбережні кораблі, що були свідками катастрофи, не могли наблизитись до корабля, що затоплювався, бо шаліла буря. Вся залого „Джона“ 35 осіб утонуло. Загрожено також двом іншим американським кораблям.

Що в молодості придбаєш — те на пізніші дні життя маєш! — тому від молодих днів складай свої особливості!

Кооперативному Банку „ДНІСТЕР“

у ЛЬВОВІ, вул. РУСЬКА ч. 20.

Традиційний вечір

Комітету допомоги вдовам і сиротам
по священниках

4. лютого

в залах „Народнього Дому“.

Україна на порозі нового року.

Женева, 5. січня 1936.

З новим роком Україна вступила в нову стадію боротьби проти Москвитини. За минулий рік СССР перетворився остаточно в країну невідомого капіталізму. Рік, що розпочався скасуванням картон на хліб, скінчився виходом на стахановщині.

Московський, невідомий капіталізм має також внутрішні закони свого розвитку, яких він позбутися не може. Колхозна кріпаччина скасувала і всі межі визиску робітництва. В Німеччині казали колись — Ахордларбайт іст Мордларбайт. Ця убийча, ганебна форма праці, яку на Заході уживають лише в домашній роботі вільній від кожної законної регламентації, стала від початку нового року в єдиній „соціалістичній“ країні основою господарських відносин між московською олігархією та мільйонами П невідомих у єдиному господарстві та промислі. Ліга Націй та Інтернаціональне Бюро Праці, що мають намір перебрати небаром мандат над Абіссинією, зробили справді краще, виступивши в обороні 70 мільйонів населення поневолених націй СССР, яке московський уряд десятикратно людськими формами визиску.

В дні 21—25. грудня відбулися загальні збори ЦК ВКП(б). Резолюції прийняті на цих зборах не полишають найменшого сумніву щодо сучасної господарської політики московського уряду. ЦК галить існуючу систему і практику устаткування норм виробу як невідповідну для досягнення рівня передової техніки СССР. „При устаткуванні норм виробу треба виходити з досвіду стахановців. Справу нормування передати інженірно-технічному персоналові під проводом директора підприємства, притягаючи до справи вироблення нових норм кадрів стахановців. Сучасні норми виробу заступають новими, вищими. Сучасна оцінка праці лишається в умовах поступового виробництва, фонд зарплати платні має бути збільшений з огляду на зріст стахановського руху. Поступовість зарплати платні в межах норми недопустима“. (Зв. 26. XII)

БУРЖУАЗНІ УМОВИ ПРАЦІ І ПРОЛЕТАРСЬКІ.

Москва сказала, справа скінчена і хоч лише в СССР існує „справжня“ демократія, всеж мінімальні норми виробу там збільшують директори та інженіри не збільшуючи платні, а навіть не питаються робітничих організацій, як це робиться в „буржуазній“ Європі. Шож до інженірів, які ще не втратили рештки сумління та тримаються разом з робітниками, то уряд каже — „Передусім зломити останки спротиву протистахановського руху з боку консервативної частини господарників та інженірно-технічних робітників усіх галузей промислу і транспорту“.

До цього офіційно московського уряду додає таке пояснення: „Перед нами величезна робота в справі остаточної ліквідації „урамілювання“ (рівної зарплати платні за час, як в Європі та анто

овина для всіх без винятків категорій робітників, інженерів і техніків такої системи оплати праці, яка буде залежати безпосередньо від виробництва".

Цю невідому роботу стріне безумовно опір класово-ворожніх елементів. Треба пам'ятати, що атеїстичний капіталізм ще міцніє у свідомості деяких відсталіх груп робітників". (Ізв. 27. XII. 35). Це припущення московського офіціозу дуже цінне; воно свідчить про те, що соціалістичні робітники виступають проти невідомого капіталізму Москви та в обороні форм праці модерного класу, але тимчасом доводиться московським вишам. Хоч, "Ізв." заперечують, що новий лад у соціалістичних підприємствах творить усі умови для дальшого зросту добробуту робітничої класи, але тимчасом доводиться московському уряду заправляти ці умови праці насильством і терором найгіршого ґатунку. На них відповідає робітничий подекуди пасивним опором, саботажами та терористичними актами проти стахановців. В самій соціалістичній пресі багато скарг на те, що підприємства не пристосовані до поважного збільшення видатності праці, що самі стахановці мусять працювати в дуже тяжких умовах, що різноманітність у методах праці викликає П дезорганізацію, брак сировини з одного і накопичення напівготових виробів з другого боку. Тисячам стахановців збільшено справді поважно зарплатню, але сотням тисяч робітників збільшено норму мінімального виробу без помітного збільшення платні. В тім і полягає значіння цілої реформи для московського уряду.

„НАЙЩАСЛИВИШИЙ“ КРАЙ НА ЗЕМЛІ.

Наслідки цієї „реформи“ для України без порівняння розуміється гірші ніж для Московщини, бо головний тягар визиску московський уряд звичайно перекладає на плечі поневолених націй. „Вісті“ з 18. XII. принесли велику промову Постишева, виголошену на „третьому зльоті колгоспників ударників київської області 26. XI. 35“. В цій промові накопичено, як звичайно, силу-силенну статистичних дят, які мають довести, що Україна під московським пануванням є найщасливішим краєм на землі. Бракує, розуміється, як звичайно, головних дят, чисел смертності та народжень, пересічної платні робітників та колхозників, виселення українського селянства, напущення московських робітників до українських міст, числа розстріляних, ув'язнених, засланих і т. і.

Але можна знайти й деякі цікаві деталі навіть і в промові московського сатрапа на Україні. Наприклад, „За десять місяців 1935 р. Донбас при зменшенні кількості робітників дав вугілля на 10,7 відс. більше, ніж за 10 місяців в 1934 р.“. Що Москва припущенням темпом грабує українські поклади вугілля, це відомо, але що зробили з робітниками Донбасу, які показались зайвими наслідком стахановщини, коли на канальські роботи заслали безробітних?

Що на Україні, як і по цілому Союзу на особу населення припадає фактично без порівняння менше збіжка, ніж перед війною, це відомо з останньої промови самого Сталіна, але не краще стоїть справа і з буряками. „У нас на Україні найважчий валютний збір буряків був у 1911 році і становив він тоді 103.540 тис. сотн. У 1935 р. валютний збір буряків по Україні становитиме (або й ні — М. Д.) близько 112 міль. сотн.“.

ЛЮДИ ПРАЦЮЮТЬ НА ХУДОБУ.

При таких очевидних браку збіжка та горючості неможовитим видається зріст числа худоби. Тимчасом Постишев повідомляє: „1935 р. ми мали 1.453 тис. безкорівних колхозників, або 42 відс. загальної кількості колгоспних дворів України, а на 1. січня 1936 р. ми матимемо тільки 786 тис. колгоспних дворів без корів, або до загальної кількості колг. дворів 22,5 відс.“. А це значить, що колхозникам накиннули телиць з тавриницьких совхозів примусово, без огляду на те, чи мають вони чим їх годувати, чи ні. За життя цих телиць колхозників відповідає. А коли вони виростуть на корів, то він мусить постачати „державі“ молоко, масло і м'ясо майже аздурно. Таким чином було можливо, що кількість худоби на Україні зросла поважно, розмірно навіть значно більше ніж на Московщині, коли на Україні в 1932—33 р. лютував найгірший голод. Коли біблійні худі корови пожерли товстих, то на Україні завдяки московському пануванню худоба справді пожирала людину.

ДІТИ І МАСЛО.

Для ілюстрації жахливої трагедії варто порівняти цифри дітей шкільного віку на Україні, позані московськими сатрапами Косіором і По-

стишевим. Перший з них заявив в листопаді 1933 р. в промові на об'єднаній пленумі ЦК і ЦКК КП(б)У між іншим таке: „Щодо соціалістичної влади сотворила на Україні українську соціалістичну школу, в якій цього часу вчиться понад 4 і пів мільйона дітей. В цій випадку мова йде про дітей одної лише української національності, а ще окрім того 500 тисяч дітей національних меншин вчаться в школах в рідній мові.. Літом 1933 р. в українських школах училось вже понад 4.200 тис. дітей, а тепер згідно з попереднім обчисленням є понад 4.500 тис. дітей“. (Ізв. 2. XII. 1935). Отже в кінці 1933 було на Україні понад 5 мільйонів дітей по школах.

У згаданій промові Постишев хвалючись соціалістичним добродійством на Україні між іншим заявив: „А в 1934-35 рр. шкіл на Україні нараховується 21.941, в яких навчалось вже 4.685.000 дітей. З загального числа шкіл на Україні тепер є українських 17.327; російських 1.394, жидівських 432 і т. д.“ (Вісті, 18. XII. 1935). Отже нема сумніву, що зазначене повисше число містить в собі дітей усіх національностей на Україні. А коли це так, то постає питання, від якого кров холодне в жилах — де зникли тристап'ятнадцять тисяч дітей, що жили ще в 1933 та ті, що народились в 1934 р.? Це питання повинні поставити відповідальні українські чинники перед Лігою Націй, яка має боронити жінок і дітей, яка провадить боротьбу проти торгу живим товаром, наркотиками і т. і.

Пояснення до жахливо високої смертності дітей на Україні можна знайти і в цинічній заяві Микояна: „Ми виробляємо на Україні масло такої доброї якості, що воно славно не лише у нас, а й за кордоном. Якість українського масла була настільки краща, що ми його вивозили за кордон“ (Ізв. 27. XII. 1935). А в часі цього на Україні вмирали сотні тисяч дітей за браком молока та інших засобів поживи...

БОРІТЬБА ПРОТИ ГНЕТУ.

І не вважаючи на все це героїська боротьба проти московського визиску та панування на Україні шириться невпинно. Українське робітництво Донбасу мужньо бореться проти стахановського визиску чинним опором, ломанням машин, саботажем всякого роду, відповідає терористичними актами на терор московської влади, убиваючи навіть окремих стахановців.

Але й українське село дає справжніх героїв протистахановського руху. Зокрема в прокурівському, бердичівському та солотківському районах шириться боротьба проти стахановщини на бурякових плантаціях. Відомості про боротьбу „куркульсько-петлюрівських недобитків“ дістаються до преси лише тоді, коли московський уряд хоче цими відомостями настрашити своїх ворогів. Тим і правдомовність цих відомостей справжні більшовицькі. Наприклад „Вісті“ повідомляють: „Орденоносець Кароліна Ченаш запрошена до села Заріччя прокурівського району, розповідала колгоспникам про прийом п'яти-

КРЕМ

сотенниць (керівниця лавки бурякових робітниць, з яких вони обов'язалися витиснути 500 сотників буряків з гектара) товаришем Сталіном. На колгоспні збори ввійшло двоє аухвалних ворогів народу — Йосип Врес і Антія Тохала. Висмілюючи стахановців колгоспних лави, вчинивши бійку, вони зібрали збори. В с. Скрасовка, бердичівського району, Василь Аксенок, Семен Давиденко, Павло Степанюк та Данило Стасюк напали на п'ятисотенницю Надію Макаренку та побили її та бригадира Присяжного. Ворогів цих незабаром судитиме військовий трибунал. А кілька днів пізніше „Ізв.“ вже повідомили, що Аксенок та Степанюк розстріляно, а інших засуджено на багато років в'язниці. Двох інших, Омеляка Кирича та Михайла Ольхового засуджено лише за те, що вони порадили „п'ятисотенницям“ не зобов'язуватися на 500 сотників з гектара.

Яких розмірів прибрал протистахановський рух по селах України, можна бачити з малої замітки у „Вістях“: „Як видно з інформацій з Прокурівщини, там представники місцевих органів влади прямо потурали зривницьким діям класового ворога“. Можна собі й легко уявити, який героїський дух панує по селах України, коли карі смерті не спляють там боротьби проти московського визиску. Невідомий українець, що провадить таку героїську боротьбу проти Москви заслуговує справді, як невідомий воїн, що впав у війні, на почесну могилу.

Господарська боротьба сама по собі на Україні тепер не має поважних виглядів на успіх, бо її не підтримує належно московський нарід, що боїться втратити Україну знесиливши московський уряд. Але ця боротьба має всі вигляди на успіх як складова частина великої національної боротьби за державну самостійність України.

М. Дашко.

Програма праці сойму.

ВАРШАВА, 13. 1. ПАТ. Календар праці сойму на цей тиждень такий:

Нині 13. ц. м. бюджетова комісія сойму розглядала бюджет найвищої палати контролю та ренти й емеритур.

У вівторок бюджетова комісія радитиме над бюджетом міністерства військових справ.

У середу в год. 12-й відбудеться засідання

комісії закордонних справ, де між. Бож виголосить заповіджене експозе.

Дискусія над експозе міністра відбудеться в четвер в год. 11-й. У п'ятницю має відбутися пленарне засідання сойму, щоб поладнати справи, опрацьовані комісією та для першого читання оголошених законопроектів.

Дорожнеча в Москві.

Закордонні журналісти змушені вийти до Риги.

ПАРИЖ, 13. 1. ПАТ. Риський кореспондент „Журналь де Деба“ повідомляє, що закордонні журналісти, що перебувають у Москві, склали мабуть спільний демарш у комісаріаті закордонних справ, щоб журналістам признати деякі права, які зменшили би кошти їх удержання.

Після того, як замикнули магазини Торґану, багато закордонних кореспондентів мусіло з'явитися з побуту в Москві, тому що там дорожнеча. Якби демарш не мав успіху, закордонні журналісти перенесли б в Москву до Риги.

Хіль Роблес обвинувачує през. Замору.

МАДРИД, 13. 1. ПАТ. У промові виголошеній у Кордобі, провідник „народної акції“ Хіль Роблес гостро напав на през. Замору за те, що

не доручив створити уряду партії Роблеса. Промовець підкреслює, що Замора походить зі сходу Трієго, у провінції Кордобі.

В обороні мира побив сенатора.

ПАРИЖ, 13. 1. ПАТ. У Монтпеліє на соціаліста сен. Ребуля напав один член крайньої правої партії та вловив його п'ястком в лице. На-

пасник, якого арештували, твердить, що побив сенатора тому, що сен. Ребуля міг в той день „говорити у користь війни“.

Фабричний склад
„LESZCZKÓW“
Р. Журавського
Львів, ул. Коперника 4.

запрошує П. Т. Калентелю
осягнути останні повинни
**Лещківських
Самоділів**
на вбрання, костюми, також пледи,
подорожні бунди і дерни.

До Українського Громадянства!

Наш Високопреосвященний Митрополит Андрей Шептицький, святкуючи цього року 70-ліття своїх уродин, зазначає також день 17. січня 1936 р. 35-ліття свого митрополитування. Саме перед 35-и роками відбулася в той день його інтронізація на Галицький Митрополитський Престіл.

Велику історію перейшов і створив собі Український Нарід у тих останніх три і пів десятиліттях, а Митрополит Андрей був у тому часі не лише головою нашої греко-католицької Церкви, але й чоловіком представником Народу. Крону свого серця записав він на скаржаллях нашої історії як світлий провісник, муж науки, оборонець, добродій, меценат і батько всіх.

В почуванні святого обов'язку визнаємо все Українське Громадянство гідно відсвяткувати цей рідкий і великий ювілей, щоб дати вислів нашої подяки Ювілятові за його труди на славу Українського Народу.

16. січня 1936, напередодні роковин вступлення на престіл, аполудне серед гомону дзвонів на Святоюрській Горі у Львові представники Головних Установ зложать многозаслуженому Ювілятові привіт і поклін.

Львів, дня 10. січня 1936 р.

ЗА ГЕН. ІНСТИТУТ КАТ. АКШ:

Др Маркіян Дзерович, Роман Гайзук.

ЗА БОГОСЛОВСЬКУ АКАДЕМІЮ:

о. Митр. др Йосиф Салій.

ЗА БОГОСЛ. НАУК. Т-ВО:

о. Митр. Др Йос. Салій, голова, Др К. Чехович, секр.

ЗА Т-ВО СВ. АНДРЕЯ:

о. Юд. Дзерович, голова, о. Олександр Малиновський, секр.

ЗА УКРАЇНСЬКИЙ КАТ. СОЮЗ:

Модест Каритинський, М-р Демкович-Добринський, голова, за секр.

ЗА Т-ВО ДОПОМОГИ УВОГИМ ЦЕРКВАМ ІМ. СВ. ПЕТРА:

† Никита Еп., голова, о. Яр. Чермеринський, секр.

ЗА МАР. Т-ВО ПАНЬ:

Бачинська Ольга.

ЗА УКРАЇНСЬКУ ПАРЛ. РЕПРЕЗЕНТАЦІЮ:

Пос. Василь Мудрий, голова, Пос. Дм. Великанович, секр.

ЗА НАУК. Т-ВО ШЕВЧЕНКА:

Проф. др Раковський.

ЗА НАЦІОНАЛЬНИЙ МУЗЕЙ:

Волод. Десякевич, Іларіон Свенціцький.

ЗА Т-ВО „ПРОСВІТА“:

Др Іван Брик, голова, Микола Дужий, секр.

ЗА РІДНУ ШКОЛУ:

Микола Звятицький, голова, Др Ганицький, секр.

ЗА Т-ВО ПИСЬМЕННИКІВ І ЖУРНАЛІСТІВ ІВ. ФРАНКА

Роман Купчинський, голова, Др Гнатишак, за секр.

ЗА НАРОДНЮ ОРГАНІЗАЦІЮ УКРАЇНЦІВ М. ЛЬВОВА

Пос. др Білик Ст., голова, Агатон Добринський, секр.

ЗА УЧИТ. ГРОМАДУ:

Вол. Радзкевич, голова, Др Василь Лев, секр.

ЗА ЗЕМЕЛЬНИЙ БАНК:

Вол. Синдєвич, нач. дир.

ЗА „УКРАЇНСЬКУ БЕСІДУ“:

Др Іван Ковач, голова, Волод. Іванець, секр.

ЗА НАРОДНЮ ЛІЧНИЦЮ:

Др Тит Бурчаківський.

ЗА РЕВІЗ. СОЮЗ УКРАЇНСЬКИХ КООПЕРАТИВ:

Юліян Павликовський.

ЗА КРАЄВЕ Т-ВО „СІЛЬСЬКИЙ ГОСПОДАР“:

Др Євген Храпливий.

ЗА СОЮЗ УКРАЇНОК:

Мілена Рудницька.

ЗА КРАЄВЕ Т-ВО ОХОРОНИ ДІТЕЙ ТА СПІЛКИ НАД МОЛОДІУ:

Модест Каритинський, голова, Др Р. Мармаш, секр.

ЗА МАР. Т-ВО МОЛОДІ:

о. Іриней Назарко ЧСВВ, голова, Вол. Онуфрик, секр.

ЗА Т-ВО „ОБНОВА“:

Паук, голова, Біанська, секр.

ЗА Т-ВО ВАКАЦІЙНИХ ОСЕЛІ:

Ольга Бачинська, голова, Марія Ліщинська, секр.

ЗА Т-ВО „УКРАЇНСЬКА ЗАХОРОНКА“:

С. Ракова, голова, М. Донцова, секр.

ЗА МУЗ. Т-ВО ІМ. М. ЛИСЕНКА:

Посиф Дримали, голова, Іларіон Гриневський, секр.

ЗА ВИЩІЙ МУЗ. ІНСТИТУТ ІМ. М. ЛИСЕНКА:

Др Василь Барвінський, директор.

ЗА СУПРОМ:

Др Н. Нижанківський, Роман Свєницький.

ЗА МАСЛОСОЮЗ:

Інж. А. Палій, дир., Інж. А. Мудрик, дир.

ЗА Т-ВО „ДНІСТЕР“:

Ярослав Колтунок, Інж. Юліян Мудрик.

ЗА Т-ВО „КАРПАТІЯ“:

Др Іван Гима, Ярослав Колтунок.

ЗА НАРОДНЮ ТОРГОВЛЮ:

Барнах, Лазорко.

ЗА ЦЕНТРОБАНК:

Др Кость Левинський.

ЗА „НАРОДНЮ ГОСТИННИЦЮ“:

Пашка, Окпін.

ЗА Т-ВО СОКІЛ-БАТЬКО:

Інж. М. Хроноват, голова, Євген Благітка, справник.

ЗА „ВЕЛИКИЙ ЛУГ“:

Др Роман Дашкевич, голова, Мамчак, секр.

ЗА КООП. „ДОЛЯ“:

Наталія Дзерович, голова, Ольга Дончикова, секр.

ЗА СОЮЗ УКРАЇНСЬКИХ КУПЦІВ І ПРОМИСЛОВЦІВ:

Ярослав Скопак, голова, Дмитро Котюх, секр.

ЗА МІЩАНСЬКЕ БРАТСТВО:

Петро Берест, голова, Ярос. Пронинський, секр.

ЗА УКРАЇНСЬКЕ ПІПЕНЧИНЕ Т-ВО:

Др М. Павчинський, голова.

ЗА Т-ВО ВЗАЇМНА ПОМІЧ ДЯКІВ:

о. Євген Духевич, голова, Харина Яків, секр.

ЗА Т-ВО „БУДУЧНІСТЬ“:

Євст. Тишинська, голова, Яр. Липська, секр.

ЗА Т-ВО „ЗОРЯ“:

Юр. Сидорак, голова, Дм. Хомик, секр.

ЗА Т-ВО „ВОЛЯ“:

Квічоловський Харитон, голова, Сивулик Мих., секр.

ZENITH

...завжди
знаменитий!

Що робить Лев Троцький?

Берлінська „Національцгайтунг“ подає такі сенсаційні ревіляції про життя Л. Троцького: По відвіданні в СРСР Троцький осів на острові Прімікі біля Царгороду. І звідому тоді й на думку не пришло, що він там стояв у дуже близьких відносинах із диктатором Туреччини. Саме тоді Туреччина зачала дуже наближуватися до СРСР. Аж одного гарного дня турецький посол у Москві офіційно завершив таємне діло, якого ніхто так уміло і потайки понаблюдував був, як наваженний емігрант Троцький.

Після цього Троцький переїхав до Франції. І там він не дарма, але наваженні відносини з різними впливовими людьми та розвивав діяльність і не лише приготував, але й до спробивши випробувати франко-світський союз. Тоді „хорий“ Троцький почав лікуватися і місцем лікування випадково вибрав собі околицю Женеву, і то „припадково“ саме тоді, коли там появилося Литвінов. Люксусовий автомобіль тича Литвінова пера задержувався перед мешканням „переслідуваного втіляція“ Троцького, який — як подіє опів добре поінформована особа — дав Литвінову неодну добру раду. Точно „переслідуваному вигнанцю“ Троцькому заважало Москва чи не всі свої успіхи в Женеві.

Коли в Женеві СРСР міг сохвалитися успіхами, Троцький спавував маятяти і виїхав до Осло. Майбутність покаже, чого там шукати і де нового приготування в Норвегії таємний муж, що діє в тіні.

Зол. 1.50

пришліть розрахунковим перекладом або складанкою П. К. О. ч. 501.060, а вишлемо Вам великий цікавий настільний календар „Криниця“ на 1936 р.

Діяльність Найвищого Адміністративного Трибуналу і ПАТ-а.

Промова посла В. Целевича, виголошена у бюджетовій комісії підчас дискусії над бюджетом Президії Ради Міністрів 10. січня ц. р.

Висока Комісія!

Голова Української Парламентарної Репрезентації В. Мудрий у своїй промові, що її виголосив на пленумі союму в дискусії над бюджетом преліментарем на 1936/37 рік, зазначив загальне положення українського народу в Польщі, його змагання і найбільш актуальні домагання у всіх ділянках нашого життя та наважив докласти справу нормалізації польсько-українських взаємовідносин. Мені хай візьмо буде подати одну завагу.

В останніх часах найбільші зусилля уряд зосереджує у справі направи господарського життя, зрівноваження державного бюджету і поборювання найбільшої в історії людства господарської кризи. Інші справи, хоч такі важкі, як нормалізація польсько-українських відносин, відсуваються на дальший план. Вслід за тим у цій справі не бачимо жодних побудов потягнень уряду. На мою думку таке відношення уряду до української справи мусить неминуче вплинути шкідливо не тільки на політичні польсько-українські відносини, але також на зусилля уряду в справі саніції господарського життя.

Є ноторійним фактом, що великі простори земель, що їх замешкують українці, є відсталі під господарським оглядом. Признав це зовсім отверто віцепрем'єр п. Каятковський, стверджуючи, що село у східних і полудневих воєводствах не має засобів на купно промислових виробів і що воно вертається до часів первісної виживної господарки. Дотеперішня господарська політика влади припиняє природний розвиток українського народу в господарській діяльності і ставить українські господарські установи в далеко гірше положення від польських господарських установ. Адміністрація шинами, обмеження чи їх відмова кредитів у державних банках обмеження діяльності україн-

ських господар. установ до Галичини, упослідження цих земель під оглядом інвестицій і багато-багато інших перешкод не дають змоги розвиватися господарському життю українського населення. Думую, що розвиток української кооперації, організація експорту хліба, робських продуктів, піднесення різної культури українського села, розвиток українського промислу, а вслід за тим творення нових вартостей праці і поборювання безробіття серед українського населення лежить також в інтересі держави, бо господарське життя може успішно розвиватися тільки в національно самостійних організаціях. Тимто оздоровлення господарського життя в Польщі ніколи не буде повне, коли не буде переведена нормалізація польсько-українських відносин, або іншими словами: господарських справ не можна ніким робом відмежувати від політики супроти польського населення.

А тепер обговорю кілька справ, що відносяться до бюджету Президії Ради Міністрів. Здається мені, що не помилюся, коли стверджу, що між урядовцями Президії Ради Міністрів нема нікого службовика української народності. Такий стан повинен основно змінитися, коли має бути здійснений принцип рівноправності всіх громадян.

Куди більше застережень маємо до діяльності Найвищого Адміністративного Трибуналу. Як відомо, Найвищий Адміністративний Трибунал є судовою владою, яка має рішати про правовість остаточних рішень державної і самоуправної адміністраційної влади. Цього великого завдання Найвищий Адміністративний Трибунал не сповняє жакі, годуючи з причини дуже пнявого вирішування справ. Залегає в Адміністративному Трибуналі дуже великі. Згідно з урядовою статистикою з 1935 р. було

МИСТЕЦЬКІ ГЛИНЯНСЬКІ
КИЛИМИ

Т. ФЕДОРИШИНА

Львів — Майдан Св. Духа 2. (кіоск).

Зайдіть оглянути, а купите найдешевше і на
додаток сплати. 23/100 3-4

в 1933 р. аж 16.655 неполаданих позовів в мину-
лих літ; у 1934 р. було — 14.060 неполаданих
справ. З правил від внесення позову до Трибу-
налу до його вирішення минає довгий час, а
саме: 3, 4, 5 і навіть більше років. Наслідком
цього наслідком в багатьох випадках, голов-
но таких, де йому залежить на швидкій полаго-
ді, не вносять позовів, бо напр. який змисл вносити
позов в справі самоуправних виборів у якійсь
громаді, коли Найвищий Адміністративний Три-
бунал розгляне справу щойно по закінченні за-
конової каденції дотичного самоуправного ор-
гану. Я переконаний, що органи державної і са-
моуправної адміністрації куди менше нарушув-
валиб закон, якби знали, що Найвищий Адміні-
страційний Трибунал швидко вирішить позов.
Тому то необхідно поробити рішучі заходи,
щоб Найвищий Адміністративний Трибунал по-
ладував кожну справу у невідкладному речин-
ці від 6 місяців до одного року.

До підписаних прем'єрові Ради Міністрів
установ належить державне підприємство:
(Польська Агенція Телеграфічна (ПАТ). З жа-
лем мушу ствердити, що між редакційним пер-
соналом цієї установи і то як у централі, так і у
львівському відділі нема українців. ПАТ видає
загальні і краєві комунікати, але ні одні ні дру-
гі майже зовсім не подають інформації про
життя, настрої і важливі події серед українсько-
го громадянства. Львівсько мушу признати,
що в загальних комунікатах видно деяку по-
праву. Зате по давньому редагуються краєві
комунікати. Найкраще справу можна розв'язати
в той спосіб, щоб до редакційної праці в
ПАТ-і прохати українських публіцистів, зав-
данням яких було б подавати українські справи.
До ПАТ-а належить також виключне посеред-
ництво у справі платних оповісток державних
підприємств і державних банків. Політика
ПАТ-а в справі оповісток є неприхильна у від-
ношенні до української преси. Деяких опові-
сток українська преса взагалі не дістає, деякі
дістає в дуже малій кількості і в мінімальних
розмірах, за мінімальною заплавою. Думаю,
що і в цьому напрямі повинна бути зміна.

Мушу ствердити, що українська наука, укра-
їнські вчені, українські установи не користають
зовсім з державного фонду національної куль-
тури. І тут на будуче повинна наступити зміна
на краще.

В імені Української Парламентарної Репре-
зентації заявляю, що буду голосувати за будже-
гом Президії Ради Міністрів з огляду на особу
прем'єра і його почини в справі налагодження
польсько-українських взаємин.

ХИТРО-МУДРО.

Хто хоче допомогти Рідній Школі, нехай вима-
гає при закупі готівкою „провірних блячок
мів Р. Ш.

1936

В нинішнім дні вступаємо у 54-ий
рік нашої праці.

Солодощі БРАНКА доходять
нині до всіх закутків краю.

Що за причина їх майже з дня
на день зростаючої популярності?

Висока якість, низька
ціна!

Оце програма нашої праці — тай
на нашого успіху.

Бранка А. С. Львів

За український університет.

Спільне засідання Секції Наукового Товариства ім. Шевченка у справі оснування
українського університету.

Спільне засідання Секції НТШ відбулося в
суботу 11 січня ц. р. в Музею Товариства в год.
18. Засідання, на яке явилось коло 80 дійсних
та звичайних членів і представники преси, від-
читуючи привіти, які наспіли на це засідання
від українських учених в Празі. Відтак попро-
хав на провідника засідання директора Мате-
матично-Природописно-Лікарської Секції д-ра
В. Левинського і на секретаря засідання д-ра Ан-
дрія Ластовецького.

З черги голова НТШ виголосив реферат на
тему: „Короткий огляд справи українського
університету у Львові“, в якому представив з істо-
ричного боку змагання українців за свою висо-
ку школу у Львові.

Проф. д-р В. Старосольський мотивував у
рефераті „Теперішній стан справи українського
університету у Львові“ konieczність заснування
українського університету науковими й педаго-
гічними оглядами.

У дискусії над рефератами забирали голос:
проф. д-р К. Студинський, сен. інж. Ю. Павли-
ковський, та проф. д-р В. Вергановський.

Вкінці прийняті дійсні та звичайні члени НТШ
ухвалили такі резолюції:

1. Заснування українського університету на
українських землях у межах польської держави
є необхідною потребою і для розвитку украї-
нської науки і для виховування нових кадрів
української інтелігенції.

2. Ця, взагалі необхідна потреба заснуван-
ня українського університету серед сучасних
умови життя цього українського народу ста-
ла особливо пекуча і її задоволення невід-
кладне.

3. З огляду на ці обставини зібрані еверта-
ються до Виділу НТШ з дорученням ужити всіх
потрібних заходів, щоб у можливо найкорот-
шому часі був заложений український універ-
ситет, якого оснування до 1924 р. постановляв
закон з 26 вересня 1922 р.

Інструкція

для японської делегації на морську конференцію.

ЛОНДОН, 13. 1. ПАТ. Токійський корес-
пондент „Таймса“ так скорочує інструкцію, що
її вчора ухвалив японський кабінет і передавав
до Лондону для японської делегації на морську
конференцію: Делегація має виконати останню
пробу узгодження японських пропозицій, але
мусть вимічати форсування формального рі-
шення, що змусило б її залишити конференцію.
Делегація повинна спростувати японське ста-
новище у справах змочення агресивних типів

боявих одиниць. Японія не може приступити до
порозуміння, опертих на продовжувально теперіш-
нього стану нерівності, але хоче далі брати у-
часть у переговорах на тему підводних човнів і
інших справ, зв'язаних з тим. В дискусії над
пропозиціями, що їх зігосюють інші великодержави,
Японія повинна захочти роль обсервато-
ра, але знову візьме повну участь у конференції,
коли конференція захоче радити над спеціальни-
ми порозуміннями меншої вати.

Узгіднення совітських і британських

інтересів щодо магометанських держав в Азії.

ЛОНДОН, 13. 1. ПАТ. „Таймс“ повідомляє
з Анґори, що в найближчій будучості підпи-
суть мабуть у Багдаді договір про ненапад між
Туреччиною, Персією, Афганістаном і Іраком на
зразок бальканського договору. Проект цього до-
говору парафували в Женеві підчас зборів Ліги
Націй. У британських політичних колах прива-
жувать до цього договору велику вагу та підкрес-
люють, що його закінчать у повній порозумінні
з Англією і Совітами. Це свідчить, що між СССР
і Британією узгіднено спірні ще донедавна полі-
тичні інтереси щодо магометанських держав в
Азії.

Комуністичні заворушення
в Дебліні.

ДЕБЛІН, 13. 1. ПАТ. На одному зборі
Деблін підчас комуністичних зборів, де мав го-
ворити секретар британської комуністичної пар-
тії Толліт, прийшло до кривавої біяки, що її ви-

кликала демонстрація католицької молоді. Ба-
гатьох ранили, з них кількох важко, яких прями-
стили у шпиталю.

Гавптмана не помилували.

НЬЮ ЙОРК, 13. 1. ПАТ. Засідання касаційно-
го трибуналу у справі помилування Гавптмана
тягнулось 8 годин. Рішення трибуналу, що від-
кинуло просьбу Гавптмана помилувати його,
ухвалили без узгодження та без висліду голо-
сування. До касаційного трибуналу входить 3
суддів. Тепер Гавптманові остие тільки просити
губернатора оштету Гофмана, щоб відложив екае-

куцію на 90 днів, або зачати нову розправу, якої
оборона предложила нові річеві докази.

ТРЕНТОН, 13. 1. ПАТ. Вістку про те, що
касаційний трибунал відкинув просьбу помилу-
вати його, прийняв Гавптман з повним спокоєм,
заявляючи, що завжди говорив тільки правду,
та що тепер не має нічого сказати.

Хочуть якнайбільше українських авдицій.

(За радіом.)

Нам удалось 12. ц. м. в год. 17-20 вислухати
без перешкод „поштову скриньку“ радіостанції
ім. Гаджовича в Дніпропетровську. Спікерка
відповідала на ріжні бажання і міркування, що
їх пересилають листовно радіослухачі до редак-
ції радіопередач цієї станції.

Замітне, що всі без винятку листи повні по-
хвал за останню передачу „Наташки Полтавки“, а
перед нею за „Запорожжя з Дунаєм“. Колхоз-

ники, робітники, урядовці, вчителі й учні з ши-
рокої околиці і з самого Дніпропетровська про-
хають повторити ці радіопередачі, а деякі про-
сто зазначають: давайте ще більше українських
пес і пісень! Спікерка очевидно запевнювала, що
редакція радіопрограми дніпропетровської ста-
ції з приємністю приймає до відома всі похвали
і виконає всі бажання радіослухачів.

В. Н.

Міські Театри у Львові, вівторок 14. січня 1936.

Нині у ВЕЛИКИМ ТЕАТРІ в год. 8-мій веч.:

Г. Б. Шов

Майор Варвара

архитевир комедії великого письменника Англії. Євангелія душі у боротьбі з євангелією гроша.

Нині пориний архитвір совітської вириби у Ленінграді говорений і співаний в російській мові
У БОРОТБІ З ЦАРАТОМ (ЛЮБОВ МАКСИМА)

Фільма основана на глі конспіративної праці революціоністів у боротьбі за визволення мас
 Кіно „АТЛАНТИК“ з пуг неволі. Кіно „АТЛАНТИК“

Присуд у варшавському процесі.

ПАТ повідомляє: У понеділок 13 січня ц. р. предсідник Посемженич проголосив в год 12-10 поноа, такий присуд у варшавському процесі за убивство миз. Перачоного:

1) Підс. Степана Бандеру, уродженого 1. січня 1909 р. у Старім Угрімові пов. Калущ, сина Андрія і Мирослава, трибунал засудив за приналежність до ОУН (злочин державної зради, статтей 97 § 1 і 93 § 1 к. з.) на 15 років в'язниці і втрату публичних та громадянських прав на 10 років; за намову до убивства (по думці статтей 26, 27, 225 § 1 к. з. і 47 § 1 к. з.) на кару смерті і на втрату публичних та громадянських прав довічно. По думці ст. 4 уст. 4 амністійного закону з 2 січня 1936 р. замінив йому кару смерті на досмертну в'язницю. На основі ст. 31 к. з. трибунал виміряв Степанові Бандері спільну кару на досмертну в'язницю і на повну втрату публичних та громадянських прав.

2) Підс. Миколу Лебедя, ур. 11 січня 1909 р. у Стріліських пов. Бібрка, сина Михайла і Катерини, трибунал засудив за приналежність до ОУН на 15 років в'язниці і на втрату публичних та громадянських прав на 10 років; за намову до убивства на кару смерті і на повну втрату публичних та громадянських прав. На основі ст. 4 уст. 4 амністійного закону замінив йому кару смерті на досмертну в'язницю. На основі ст. 31 к. з. трибунал виміряв Миколі Лебедю спільну кару на досмертну в'язницю і на повну втрату публичних та громадянських прав.

3) Підс. Дарію Гнатківську, ур. 22 жовтня 1912 р. у Сокалі, доньку Омеляна та Олександри, трибунал засудив за приналежність до ОУН на 10 років в'язниці. На основі ст. 4 уст. 4 амністійного закону з 2 січня ц. р. трибунал зменшив їй кару до 6 років і 8 місяців; за допомогу в убивстві на 15 років в'язниці. На основі ст. 31 к. з. трибунал виміряв Дарії Гнатківській спільну кару на 15 років в'язниці і на втрату публичних та громадянських прав на 10 років.

4) Підс. Ярослава Карпинця, ур. 1 жовтня 1905 р. у Станіславові, сина Петра і Павлини, трибунал засудив за приналежність до ОУН на 15 років в'язниці і на втрату публичних та громадянських прав на 10 років; за допомогу в убивстві на кару смерті і на повну втрату публичних та громадянських прав. На основі ст. 4 уст. 4 амністійного закону з 2 січня ц. р. трибунал замінив кару смерті на досмертну в'язницю. На основі ст. 31 к. з. трибунал виміряв Ярославові Карпинцю спільну кару на досмертну в'язницю і на повну втрату публичних та громадянських прав.

5) Підс. Миколу Климичина, ур. 25 жовтня 1909 р. у Мостисі пов. Калущ, сина Дмитра та Анни, за приналежність до ОУН трибунал засудив на 15 років і на втрату громадянських прав на 10 років; за допомогу в убивстві на кару досмертної в'язниці. На основі ст. 31 к. з. трибунал виміряв Миколі Климичину спільну кару на досмертну в'язницю і на повну втрату публичних та громадянських прав.

6) Богдана Підгайного, ур. 2 січня 1904 р. у Подоничній пов. Камінь-Струмковий, сина Володимира і Марії, трибунал засудив за приналежність до ОУН на 15 років в'язниці і на втрату публичних та громадянських прав на 10 років; за допомогу в убивстві на досмертну в'язницю і на повну втрату публичних та громадянських прав. На основі ст. 31 к. з. трибунал виміряв Богданові Підгайному спільну кару на досмертну в'язницю і на повну втрату публичних та громадянських прав.

7) Підс. Івана Малюцу, ур. 21 квітня 1910 р. у Токах пов. Збараж, сина Івана та Олени, трибунал засудив за приналежність до ОУН і за допомогу в убивстві на 12 років в'язниці і на втрату публичних та громадянських прав на 10 років. На основі ст. 31 к. з. трибунал виміряв І. Малюці спільну кару на 12 років в'язниці і на втрату публичних та громадянських прав на 10 років.

8) Підс. Якова Чорнія, ур. 15 листопада 1907 р. у Хислевичах пов. Рудки, сина Івана та Ксенії, трибунал засудив за приналежність до ОУН на 8 років в'язниці; за провини зі ст. 148 § 1 к. з. на 5 років в'язниці і на втрату публичних та громадянських прав на 10 років. На основі ст. 4 уст. 3 і 2 трибунал зменшив йому кару з 8 років на 5 років і 4 місяці і за другу провини з 5

років на 2 роки і 6 місяців. На основі ст. 31 к. з. трибунал виміряв Я. Чорнії спільну кару на 7 років в'язниці і на втрату публичних та громадянських прав на 10 років.

9) Підс. Евгена Качмарського, ур. 22 вересня 1910 р. у Львові, сина Осипа та Анни, трибунал засудив за приналежність до ОУН на 12 років в'язниці і на втрату публичних та громадянських прав на 10 років; за провини зі ст. 148 § 1 к. з. на 5 років в'язниці, яку зменшив на основі ст. 4 уст. 2 амністійного закону до двох років і 6 місяців. На основі ст. 31 к. з. трибунал виміряв Е. Качмарському спільну кару на 12 років в'язниці і на втрату публичних та громадянських прав на 10 років.

10) Підс. Романа Мигала, ур. 14 березня 1911 р., сина Степана і Вероніки, трибунал засудив за приналежність до ОУН на 12 років в'язниці і на втрату публичних та громадянських прав на 10 років; за провини зі ст. 148 к. з. на 5 років в'язниці, яку трибунал зменшив на основі ст. 4 уст. 2 амністійного закону до двох років і шістьох місяців. На основі ст. 31 к. з. трибунал виміряв спільну кару на 12 років в'язниці і на втрату публичних та громадянських прав на 10 років.

11) Підс. Катруся Заричку, ур. 3 листопада 1914 р. у Колодні, доньку Мирона і Володимири, трибунал засудив за приналежність до ОУН на 9 років в'язниці; за провини зі ст. 148 § 1 к. з. на 5 років в'язниці і на втрату публичних та громадянських прав на 10 років. На основі ст. 4 уст. 3 і 2 амністійного закону трибунал зменшив кару з 9 років до 6 років і 5 місяців до 2 років та 6 місяців. На основі ст. 31 к. з. трибунал виміряв Катрусі Заричку спільну кару на 8 років в'язниці і на втрату публичних та громадянських прав на 10 років.

12) Підс. Ярослава Рака, ур. 28 липня 1908 р. у Винниках, сина Ангела і Софії, трибунал засудив за приналежність до ОУН на 8 років в'язниці, за провини зі ст. 148 к. з. на 5 років в'язниці і на втрату публичних та громадянських прав на 10 років. На основі ст. 4 уст. 3 і 2 амністійного закону трибунал зменшив кару з 8 років до 6 років і 4-ох місяців, кару з 5 років до 2-ох років і 6-ох місяців. На основі ст. 31 к. з. трибунал виміряв Я. Ракові спільну кару на 7 років в'язниці і на втрату публичних та громадянських прав на 10 років.

На основі ст. 58 к. з. трибунал записав сімом засудженим до їхніх кар слідчий арешт до 13 січня ц. р., а саме: Дарії Гнатківській від 10 жовтня 1934 р., Іванові Малюці від 15 грудня 1934 р., Яковові Чорнії від 28 вересня 1934 р.,

ЛЕЩЕТАРСЬКИЙ КОМПЛЕТ
в першоряднім гатунку

зол. 74*50

AMERICAN HOUSE

Львів, Коперника 5.

Також так довго, як грає музика
Кожний, хто має обуз від

ЧИКА

Львів, Костюшка 6.

КУРТ МІНЦЕР.

Одна жертва.

Звалась вона Міладя і працювала у Празі в різних багатших домах як прачка. Мала 20 літ, приїхала до міста із села, коли всі її близькі померли і не вміла нічого більше, як невтомно працювати. Праця в сутеревах, досвідка ставала за байдуже, їла свій сніданок і вечеру на мокрій лавці і ввечір йшла через міст до своєї малої кімнатки на передмісті. Коли засинала, чула, як хвилі Молдави шумлять, заколихуючи її до сну. Нерідко, коли верталася до дому дуже пізно, пробігали до неї заговорити парубки і старші панове. Але вона проходила мимо цих опокос, у неї ніколи не було ніякого горького, що вона одиноким лежала на трапі, в сонці, свіжому повітрі, тихо, бездумно, щаслива.

Одного понеділка вранку, після такої ночі, коли вона сильно зносіла — бо не працюючи, гратилася почуття часу — спиналась до праці. Коли вона підійшла майже без відпущу до воріт шпиталю, зустрілась з якимсь молодцем. Вона крикнула, а він засміявся, затримавши її на одну мить в обіймах; колиж побачив, що вона змилювалася, відступив і поважно схиляв її:

— Хто ви такі?

— Міладя — відповіла і поглянула на нього яскравими очима. Він звернув увагу на її обличчя. Одні з її кіс при аударі з ним перекинулися через її плече так, що висіла вище бедра, як чорна, липіка гадюка або густий ший чорного шока, ще він у пахощах від трави і сонця.

— Я серу у півні — сказала вона збентежена, коли він мовчав, придивляючись їй до кінці. Неоднію мужчина вже дивився на неї, але досі не відчувала вона нічого поганого. Погляд цього студента колов її солодко та болючо. Вона почерпнула, вклонилась і відійшла до дверей. Мала на голові сільську хустину, підв'язану під шию і на плечах видно було чудові коси, доназ молодечої невинності.

Коли виходила вона ввечір в год 6-й із цього дому, чудовий, квітневий вечір ясних сутінків, повний уже травневих пахощів — ішов за нею той самий молодець. Вхопив її заду за коси і вона зупинилась як кінь, коли стягають йому задушку.

— Міладя! ти чудова дівчина. Чи я міг би тобі подобатись?

Чеснотлива, найва дівчина відповіла зовсім щиро:

— Мені здається, ні...

А він на це:

— Ти маєш чудові волосся, Міладя. Я дуже тішусь, що ти стільки до мене симпатично. Ти не повинна відкати переді мною. Я буду дуже тебе любити. Скажи мені, де я можу з тобою зустрітись.

І цілий тиждень чекав він на неї перед ріжними домами. Тиждень пізніше йшли руч-обруч, він тримав її коси і на надбережній Молдави підв'язав її. Вона була така та чужа.

— Чи ти любиш мене, Міладя?

— О, дуже.

На десятий день спитав він її:

— Чи не міг би я зайти до тебе і трохи поспітати?

Вона сильно переживалась думки, що такий

багатий, елегантний данич має вийти до її тієї кімнатки. Не було там образів на стінах, ані килиму на підлозі, тільки дешева перадева завісочка на вікні. У важкій голівонці почали битись усмі сумніви. Після довгої вадуки сказала:

— Добре, але аж післязавтра. Прийдіть з дев'яти годів ввечір, я буду чекати.

— А ми ні?

— О, зі!... — відповіла вона переживаючи.

Цілий день думала вона над тим, який при- брати кімнату відно не його гостину. Ввечір була майже у розпущі від цілоденних, безвдяльних думок. Аж нараз, коли почала розчісувати своє волосся, прийшла їй до голови щаслива думка. На другий день звільнилась вона на одну годину від кухарки в домі, де працювала. Йшла до першого великого фрізіра і спитала, чи він не відкунив би від неї її коси. Той узяв коси в руки, зажив їх довго у жмені, великі сказав, що тепер, коли прийшла мода на короткі волосся, він вла- стиво не мав би що зробити з косами. Та на ко- жний випадок можна би їх використати до те- атральних перук.

Зробив їй пропозицію щодо ціни і Міладя негайно згодилась. Коли вона вийшла від фрі- зіра, мала під хустинкою тільки хлопачі кучері. Всеж була втішена і бігла від одної кімнатки до другої, витратуючи зароблені корони. В год 8-й веч., коли ввійшла до своєї кімнатки подоба- ла на ворожку, що розкидає дари: тут викнула з яскраву подушечку, там завіски образочок. З паперу витягнула пучок рож, пляшку зана те- овачі і поклала їх на стіл. Так уявляла вона собі вечери у багатих людей. Коли поклала на стіл своє крило м'ягеньку подушечку, заважалося їй

Велику радість за малі гроші

Можете зробити своїм дітям обдаровуючи їх ТЕПЛИМИ СНИПЦЯМИ, ЧЕРЕВІКАМИ АБО ДОМАШИ. ПАНТОФЛИКАМИ зі спеціального магазину обуви для дітей і молоді

АЛЬ-СА-ДО
Львів, Сикстуська 19

Евгенові Качмарському від 18 грудня 1934 р., Романові Мигалеві від 20 грудня 1934 р., Катрусі Зарицькій від 17 грудня 1934 р. та Ярославові Ракові від 17 грудня 1934 р.

СЦЕНА З БАНДЕРОЮ І ЛЕБЕДЕМ.

На основі ст. 74 закону про судові кошти і на основі статей 578 та 584 к. к. п. трибунал вложив на всіх підсудних солідарну заплату по 600 зол. державному скарбові. Річеві докази трибунал сконфіскував. По оголошенні сентенції присуду засуджені Бандера і Лебедь піднімали оклики в українській мові. Предсідник наказав їх вивести зі салі.

Опісля предсідник устно подавав довше ніж годину обширні мотиви присуду. Після оголошення мотивів предсідник пригадав, що засуджені до трьох днів можуть зголосити апеляцію. Суд рішив далі держати всіх засуджених в арешті. В год. 1.30 предсідник замкнув розправу.

ВРАЖІННЯ НАШОГО КОРЕСПОНДЕНТА.

(Телефоном від нашого кореспондента).

Варшава, 13. січня 1936. р.

У переповненій судовій салі серед гробової тиші відчитав присуд у найбільшому з усіх догосперішніх українських політичному процесі. Та тиша поглибилась з останнім словом присуду. Не перервав її також оклик Бандери і сцена, яка після того розігралась.

Після відчитання мотивів, присутні мерщій розвішались, волюючи мовчанку від салі. Судових присудів критикувати не вільно. Можна тут тільки зазначити, що навіть ті, які передсказували найсуперніший присуд, були його змістом заскочені. Нема сумніву, що у справі усіх засуджених буде проголошена апеляція. Враження присуду у Варшаві дуже сильне, що тим цікавіше, що сам процес досі казав зацікавлення не викликавав. З важким серцем справовданці українських часописів їхали до Варшави і ві ще вичим вертаються.

(ік.)

що зробила з цього королівський престіл. Про себе не думала вона зовсім; хотіла прикрасити кімнату найкраще для свого вибраного. Тепер була горда і щаслива.

В год. 9-й зотував він до дверей. Навіть не оглянувшись по кімнаті. Не бачив ані подушечки, ані вина, ані рож.

— Мілядо! — сказав він і підвів руки. — Нарешті можу... твоє чудове, таке...

Коли сігнув він хустину з голови аж відступив здивований.

— Я продала його — відповіла весело.

— Чому продала?

— Подивіться — сказала тихо, майже перевернувшись — гарна подушка, вино...

І зарив зашквар від його погляду. Після хвилини мовчання, якої вона не могла зрозуміти, сказав до неї молодішець:

— То ти не могла почекати на мене? Не могла ти хоч слова сказати, що хочеш купити цього сміття? Хто ти така, Мілядо? Чи мені здається, що це був сон? За одну подушечку, за пляшку вина ти продаєш своє волосся? Чому вже не продати відразу цілу свою душу? Хіба, що ти не маєш взагалі душі? Я так страшно люблю твоє волосся, а ти його віддаєш за якийсь безвартісний вран.

Вона не мала сили відповісти: „Це для тебе“.

Він попросився в нею. Вона не затримувала його. Навіть не вибігла за ним. Чути як він виходив з дому і відчувала, що він відкинув її жертву. Стягнувши подушку на землю, встала на колішки і припала до неї головою, яку продала за те, щоб собі його здати. Перекл. о. б.

ЛІТВІНОВ ПРОТИ ДИМІТРОВА.

Берлінські часописи повідомляють, що Літвінов постановив скликати до Москви в лютому всіх урядових і послів СРСР. Звід скликуть у зв'язку з неfortunною пропагандою Комінтерну за кордоном. Літвінов має запропонувати проти системи, якої вживає Комінтерн голландець Димітров, якого вважають одним з головних керівників Комінтерну.

ТАНЕВ ВИБІВ ДИМІТРОВА.

Берлінські часописи повідомляють, що Танев, один із співробітників у підпарті райхстагу на засіданні московського союзу вибів Димітрома по лінії. Танев арештували, а на другий день вже звільнили на домагання самого Димітрома, який схилює, що не хоче, щоб вилучили його товариша на таку дрібницю.

Нововідкритий магазин вовни і волічки

„Ка-Ре-Ву“ — Львів, Галицька 11 поручає наймодніші й найліпші гатуки 969 та кольори по дуже низьких цінах. 1-15

НОВИНКИ.

— Зі святом Нового Року пересилаємо нашим Передплатникам, Читачам і Прихильникам ширі побажання всього найкращого!

— Чергове число „Діла“ з причини свята вийде у середу вечором.

— А. Дуфанець, Кравецька робітня, виконує по знижених цінах мужеську гардеробу з матеріалів власника і поручених. Львів, Пасаж Миколая. Тел. 287-41. 7-10

— Футра, вселякого рода, найвибагливіші, получає Юлія Глушівський, пл. Капітульна 3. І. п. Телефон 254-45. 10 43-?

— Найсмачніші і найдешевші лудження поручає Центросоюз. Крамниці: 1) Ринок 2, 2) Личаківська 50, 3) На Байках ріг Глубокої, 4) Жовківська 175. 16-5

— Футра від 140 зол. робить Карпак, Лукасінського 4. 16-?

— Кравецька робітня М. Білоуса, Львів, Домініканська 4, І. п., поручає на карнавал всякі візитові мужеські одяги. Солідне виконання. Власний матеріал на складі. 973 3-8

— Фризьське заведення для пав' і павів Т. Кутковського, Львів, Сикстуська 14, тел. 106-88. 6-6

З НОВИМ РОКОМ

бажже

всій своїй Шан. Клієнтелі

всього найкращого

ЮЛІАН ГЛУШЕВСЬКИЙ

робітня футер

Львів, пл. Капітульна 3.

— Безплатний додаток до „Діла“ журнал „Назустріч“ можуть діставати тільки ті наші передплатники, що платять передплату безпосередньо в адміністрації „Діла“. Ті, що передплатують наш часопис через різні книгарні, не можуть на жаль, користати з цього додатку, бо адміністрація нашого часопису дає вже знижку дотичним фірмам.

— Відкликання „Маланчиного Вечора“. Сьогоднішній „Маланчин Вечір“, що мав відбутися в Кадісею відкликаний, зате вистава ревії з тою самою програмою відбудеться в неділю, 19. ц. м. в год. 12.15 вполудне. Передпродажа білетів в Союзному Базарі.

Уживану одіж, біля, обуви мужеську, жіночу, дитячу для інвалідів, влі і сиріт приймає

УКТОДІ, Львів, Потонького 48.

З провінції висилайте поштою. У Львові віді беремо самі записки повідомленням.

Україні. Відомий швейцарський діяч Трибін де Женев помістив в ч. 304 з дня 25. і 26. грудня м. р. більшу статтю Евгена Боніського про Рідно в Україні і про те, як там співають коляди.

ПОДЯКА.

Мило нам прилюдно зложити подяку і признання артистичній п. Горняк-Кочеток Давидов, за мистецьке і незвичайно сонське розмалювання перек в Ужові в роках 1933-35.

За Комітет: о. Александр Трешневський, па-рох, Іван Рубиневич, Михайло Рубиневич, Гринь Онискевич, мр Володимир Петришин

— П. Марія Олена Левницька зі Суховоді к. Львова зложила дня 19 грудня м. р. дипломатичний іспит із гри на фортепіані.

— Марійське Т-во Пань просить всі свої членки взяти участь у Службі Божій та спільнім св. Причасті з нагоди ювілею Покровителя Т-ва Митрополита Кир Андрея в дні 17. і. п. р. в год. 8.30 у церкві ОО. Василіани. — Управа.

— Відкриття нової стайки краєвого промислу у Львові. Не зважаючи на тяжку торговельну кон'юнктуру заложила фірма Рудольф Світацький — Тадеуш Гаєр у Львові при вул. Баторія 20 текстильний склад бельських виробів. Власники фірми знають широкі кола суспільності. Перший довголітній управитель фірми М. Залеський і Малоп. Заведення Одіянів (переднім власник складу сукна при вул. Сенкевича 5). Другий колишній власник складу сукна при вул. Романовича 9, вернувшись після довшого побуту з закордону, оба першорядні фахівці в ділянці текстильного промислу, дають повну запоруку солідного і фахового ведення згаданого підприємства. На складі вселякого роду матеріалів першорядних бельських фабрик на мужеські і жіночі вбрання. Ціни конкурентні, догідні умовини купівля, а передовим солідність і добірний товар це головні засади, за якими йтимуть власники фірми.

НА НОВИЙ РІК.

„Здоров'я, щастя, успіху і великої виграної на Лотерії“ — оце новорічні бажання для наших близьких і приятелів.

Але щастю треба допомогти, тому, що само з власної ініціативи приходить рідко. Бажання це легко сповнитися на загальну радість, якщо їх буде супроводити дарунок у формі лотерійного лоту.

Саме тепер є велика нагода, тому що 21. ц. м. за новим стилем відбудеться тягнення головної виграної в квоті мільона золотих.

А безпосередньо по тім вступимо в новий період тої класи 35-ої Лотерії, що дає так само багато виграної виграти. Тягнення тої класи починається 20. лютого.

— Городський староста у Львові, Казимир Протасевич вернувся з короткої відпустки і об'явив з нинішнім днем урядування.

— Панорама давнього Львова. В салі подієвого артистично-письменницького класу відбулося перше засідання громадянського комітету, що займає справою будови плясничої панорами давнього Львова. Головою комітету став проф. Осінський. Комітет рішив приступити в найближчому часі до праці над виконанням моделю міста зперед 150 років.

— Хто виграв? В нинішній дні тягнення держ. лотерії впади такі виграні: 50.000 зол. на чч.: 13070 21723, 5.000 зол. на чч.: 10798 42193 58646 99439 27489 32212 35117 38212 38592 45328 54000 77759 81270 98395 103982 118861 180480 192092, 1.000 зол. на чч.: 35087 37412 50383 60632 64449 74448 89703 93483 103369 116997 117944 119003 129335 129465 137401 139959 142768 142917 144863 152198 159119 162805 165344 168325 189113.

— Будівляні кредити для Тернополя. Банк Краєвого Господарства признав комітетові розбудови м. Тернополя 220 тисяч зол. до роздачі між тих, що будують. З тієї суми комітет розбудови признав на дрібне мешканеве будівництво 100 тисяч зол., на блокове будівництво 70 тисяч зол., на ремонті домів 50 тис. зол.

— Українська вистава в Берліні. Географічний інститут берлінського університету й Український Наук. Інститут у Берліні влаштовують у днях 14—19. січня ц. р. у салі географічного інституту виставу демографічно-наукових карт і діаграм сучасного українського терену. У зв'язку з відкриттям вистави доцент краківського університету, д-р В. Кубійович виступить 14. ц. м. (год. 18.) у салі музею для морезнавства виклад на тему: „Нарід і господарство України“. В четвер, 21. ц. м. говоритиме доц. інж. Р. Димінський на тему: „Промисл і торгівля України“.

— Українські концерти в Голландії. Дня 15. січня ц. р. відбудуться в Газі в місцевій концертній салі „Ділігенція“, концерти української історично-класичної та народної пісні. Виступатиме відомий вже своїми попередніми концертними виступами і в радіо, український співак баритон Микола Вайда. В програму концертів входять найкращі твори українських композиторів.

6.30 Ратнішня авдіція, 7.35 Трохи інформаций, 8.00 Для шкіль, 10.00 Богослуження з Успенської церкви у Львові, 11.57 Сигнал часу, 12.01 Подружжів денник, 12.15 Для мох. дітей: Співаймо

6.30 Рамішня авдіція, 7.35 Трохи інформацій, 8.00 Дім шк. 11.57 Сигнал часу, 12.05 Подорож. денник, 12.15 Гутірка. Домашня бібліотека, 12.30 Концерт камер. орк., 13.25 Домашня господарства, 14.10 Концерт бакал., 15.15 Експорт, 16.20 Гутірка, 13.30 Відомі пісенькарки в гр. п.з., 16.00 Гутірка Майстералекси в пісничаню, для ст. дітей, 16.20 Мур. пісні вик. Ольги Ладя в супр. форт., 16.45 Гутіркамузика зіслухачем радіо, 17.00 Денник "примінальна пов.ст.", 17.20 Муз. вінічок країн у вик. камер. орк., 17.30 Вінічок закорд. гумору, 18.00 Орг. ресіаль, 18.20 Літ. парас. Неправдливі книжки, 18.45 Музика в гр. п.з., 19.00 Лінійна музика, 19.20 Ресіаль. концерт, 19.35 Денник хлос. зоотерії, 19.35, 19.40 Порт. виступ, 19.50 Актуальний репорж., 20.00 Година Доміровського басей., 20.45 Веч. денник, 20.52 із сучасної музики, 20.57 Айд. Творчість Фр. Шола, 21.25 Поет. четвертогодина, 21.50 Гутірка для купівлі; безплатна ресіаль, 22.00 Інд. італійським небом — гр. п.з., 23.00 Танкова музика.

6.30 Ранішня аудиторія, 7.55 Трохи інформації, 8.00 Для шкільн., 11.57 Сигнал часу, 12.03 Подушених денщик, 12.13 Муз. поранок, Шафранський (спів), 13.00 Хвилина Фр. Ліста з гр. пл., 13.25 Домашнє господарство, 13.30 Легка музика з гр. пл., 13.15 Експорт, 13.20 Бірма, 13.30 Сантимент і гумор у піснях чужої сто літ — муз. репортаж, 13.40 Гуртка Старого Доктора (для дітей), 16.15 Брамс: Квартет оп. 51. ч. 2 з гр. пл., 16.45 Кохали, 17.00 Що це таке садибність, 17.15 Садівна музика, 17.55 Книжка та знання: Письменники і читач, 18.00 Форт. респіта, 18.30 Бізнес змагального спорту за 1933 рік, 18.40 Турецький інформатор, 18.45 Легка музика з гр. пл., 19.00 Жінка в себе: Вуадуар і стилі, 19.20 Ревюм. концерт, 19.35, 19.40 Спорт. вістки, 19.50 Актуальна турка, 20.00 Тут продають масли — легка аудиторія з музикою та піснями, 20.45 Вес. денщик, 20.55 Із сучасної Польщі, 21.00 Театр Уяки: „Галло, тут бригади!“ прем. Е. Йоганза, 21.40 Пісні, 22.00 Симф. концерт, 23.05 Танк. музика з гр. пл.

Нім. марка 122—128, фр. франки 34—90,
33-10, шв. франки 172,00—172,50, фунт
стерлінгів 26,00—26,15, австр. шлінгів
98,00—100, чеські кор. 19,00—19,50, рум.
лей 26,00—28,00, італ. ліри 34,00—36,00.
Золото: Долари 8,98—9,01, Рублі 4,75—
4,85, Фр. франки 34,00—35,00, Корони
36,20—36,80, Дулати 82,60—83,20; 1 грам
золота 3,95.

Купувати високоякісну питальовану муку, про-
со, овес та ячмінь.
Приймає нових доставщиків.

Нережин церкви: до бідан ручно
роботи надешеве **Фрайліх**, нистусь-
ка 016 10-3

длошів і дівчат. — Цим вишкі конку
9%) ренційні. 2—

опрацьована (130 картон) гол.
Кsiążka rozsytkowa
 на 400 урядів, опрацьована гол.
 на 960 урядів „ гол.